

„Какво е това? Откъде иде този глас?“ – сепнало се момчето.

А ето каква била работата. Сега му е ред да ви разкажа още една история.

Веднъж дъщерята на тъдявашния крал излязла на разходка. Канела се да отиде я на среща, я на бал. Изневиделица я нападнали дванайсетте разбойници и я отвлекли в гората. Ще ме прощавате за това, гдето ще ви кажа, не ме разбирайте криво – желая ви щастие, злато и сребро и всички богатства по земята, и никога да не ви сполети беда, – но така или иначе разбойниците смъкнали скъпите дрехи и накити на принцесата, вързали я, нахвърляли отгоре ѝ съчки и се накарвали да я изгорят. Тъкмо по онова време при тях дошли попадията и синът ѝ и те забравили за принцесата. По-сетне момчето им отрязало главите и така принцесата останала жива. Нейните викове се разнасяли из гората и момчето се втурнало натам, откъдето идели.

– Помогни ми! Да те благослови Дева Мария! Ако си стар човек, мил баща ми бъди, ако си стара жена, майчица ми бъди, ако си млад мъж, да те благослови Светата Дева Мария и да ти даде сили да ме освободиш! Че очите ми са завързани, ръцете ми са усукани, лежа под съчки затрупана, а скоро ще дойдат разбойниците да ме подпалят. Два дни откак се мъча и чакам да умра. Освободи ме!

Намерило я момчето, измъкнало я на свобода. Но щом сторило това – простено да ми е пак за това, гдето ще кажа, пожелавам ви да сте честити с всичкото злато и сребро на земята, – то видяло принцесата, както майка я била родила. Понечило да избяга от срам, а девойката го спряла: